

Dkt. Tim Gombis , Wagalatia, Kipindi cha 3, Wagalatia 1:11-2:10

© 2024 Tim Gombis na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Tim Gombis katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Wagalatia. Hii ni kipindi cha 3 kuhusu Wagalatia 1:11-2:10.

Karibu katika hotuba hii ya tatu kuhusu Wagalatia. Katika hotuba hii nitazungumzia Wagalatia 1.11 hadi 2.10, ambayo kwa kweli ina sehemu mbili za maandishi katika 1.11 hadi mwisho wa sura ya 1 hadi 1.24. Paulo anatoa ripoti ya utendaji wake wa injili. Anafafanua asili ya kimungu ya injili yake, lakini napenda kuifikiria kama jinsi Paulo anavyoitekeleza injili. Au, tunaweza kusema hivi, jinsi injili inavyomtekeleza Paulo.

Kwa sababu anachojaribu kuelewa ni jinsi maisha yake yamekuwa ufunuo wa Yesu Kristo. Maisha yake kimsingi ni taswira ya injili. Anafanya hivyo ili kuwasaidia hadhira ya Galatia kuelewa jinsi injili inavyotaka kuhamia katika jamii zao, kubadilisha mambo, na kupanga upya kila kitu.

Kwa hivyo hilo ndilo jambo la kwanza tutakaloliona. Pili, katika 2:1 hadi 2:10, Paulo anazungumzia ziara yake ya kwanza Yerusalemu, jinsi mambo yalivyoenda huko, na uhusiano wake na zile zinazoitwa nguzo za Yerusalemu ambazo zinathibitika kuwa na ushawishi katika maisha ya jumuiya za Wagalatia.

Kwa hivyo, hebu kwanza tuangalie sura ya 1, mistari ya 11 hadi 24.

Kama nilivyosema, asili ya kimungu ya injili ya Paulo, au kile ninachopenda kukiita utendaji wa injili ya Paulo. Usemi wa Paulo hapa unafanya kazi katika ngazi mbili. Kwa kweli, kwa namna fulani ya kiwango cha juu, Paulo, katika sehemu hii, anaeleza au kutetea asili ya kimungu ya injili yake na huduma yake ya kitume.

Paulo hakuandaa huduma yake ya kitume bila mpangilio. Alipokea wito kutoka kwa Mungu, na ndiyo maana anafanya anachofanya. Anataka Wagalatia waelewe hilo.

Zaidi ya hayo, hata hivyo, Paulo ataelezea maisha yake mwenyewe kama utendaji wa injili. Hiyo ni kusema, unapoangalia maisha ya Paulo kabla na baada ya wito wake wa injili, unaweza kuona kwamba alikuwa na uhusiano na urithi wake wa Kiyahudi ambao ulienda upande mmoja na ulikuwa na matokeo fulani. Sasa, umekuwa na athari tofauti sana, na tutaona jinsi hizo zinavyotokea.

Kwa hivyo, anasimulia hadithi ya maisha yake mwenyewe kwa sababu ni matokeo ya injili. Maisha yake yamekuwa matokeo ya injili. Sehemu hii inaanza katika mistari wa 11 kwa sentensi tatu mfululizo ambazo kila moja huanza na kiunganishi.

Kiunganishi cha nne. Sasa , unapoona kiunganishi kama hiki, kwa kawaida katika madarasa yangu ya Biblia, mimi huzungumzia maajabu na utukufu wa viunganishi. Sitakuchosha na hayo yote sasa.

Lakini unapoona hizi nne mfululizo, zinafanya kitu. Kwa kawaida Paulo anaelezea kitu au labda anatoa mantiki ya kauli anayotoa au labda anafafanua kitu au anatoa msingi wa madai anayotoa. Hili ni jambo lisilo la kawaida kidogo kwa sababu anaanza kauli tatu mfululizo hivi.

Katika mstari wa 11, anasema, Napenda mjue kwamba injili yangu si ya mwanadamu. Kisha, mstari wa 12, kwa maana ilitoka kwa ufunuo wa Yesu Kristo. Kisha, mstari wa 13, kwa maana mlisikia habari za maisha yangu ya zamani katika Uyahudi.

Sasa, uhusiano kati ya kauli ya kwanza na ya pili kati ya hizo unaunga mkono. Yaani, Paulo anatoa msingi wa dai lake. Kwa hivyo, katika mstari wa 11, nataka mjue, ndugu, kwamba injili niliyoihubiri si ya kibinadamu.

Nne, na ninachomaanisha ni kwamba ninakupa uthibitisho hapa: Sikuipokea kutoka kwa mwanadamu, wala sikufundishwa, bali niliipokea kupitia ufunuo wa Yesu Kristo. Kisha, nne za pili, ile iliyo katika mstari wa 13, muunganisho wa pili, itakuwa na maelezo zaidi. Kwa hivyo, katika mstari wa 13, Paulo anasema nne, mlisikia kuhusu mtindo wangu wa zamani wa maisha katika Uyahudi, nk., nk., nk.

Kwa hivyo, anadai katika mstari wa 11, Nataka ujue kwamba injili yangu si ya mwanadamu kwa sababu ina asili ya kimungu. Sasa, acha nieleze. Sasa, haya ndiyo ninayomaanisha kwa hilo.

Nitaendelea na kuelezea jinsi maisha yangu yalivyo ufunuo wa Yesu Kristo—au niseme jinsi huduma yangu ya kitume ilivyo matokeo ya ufunuo kutoka kwa Yesu Kristo. Tukirudi kwenye mjadala wetu kuhusu siku za mwisho wa dunia, hii si lazima iwe ufunuo kwa upande wa taarifa mpya.

Katika Wagalatia, kuna maana ambayo ufunuo una maana zaidi ya aina fulani ya kupenya kwa kasi katika mpangilio huu wa ulimwengu wa sasa ambayo ina athari kubwa. Kwa hivyo, maisha yanaendelea kwa watu, na maisha yanaendelea kwa Paulo, na maisha ya Paulo yamekatizwa sana. Ilikuwa kama vile mbingu zilifunguliwa, na Yesu Kristo, kwa roho yake, alinyoosha mkono wake, akashika maisha ya Paulo, na kuyabadilisha kwa kasi.

Kitu cha kushangaza kilimtokea alipokamatwa akiwa njiani kuelekea Damasko. Mwelekeo wake wote wa maisha sasa ni tofauti sana. Wakati mmoja mwelekeo wake wa maisha uliamuliwa na aina zote za mienendo ya kijamii katika ulimwengu

wa binadamu, sasa mwelekeo wake wa maisha unaelekezwa na seti mpya kabisa ya mienendo inayotokana na ulimwengu huu wa uumbaji mpya.

Kwa sababu huo ndio ulimwengu ambao Kristo ni Bwana na ambao Paulo sasa anaishi maisha yake. Kwa hivyo, injili ilibadilishaje maisha ya Paulo? Hebu tuangalie vipimo vya tofauti hii. Paulo anazungumzia maisha yake ya zamani katika Uyahudi.

Je, ni aina gani ya maisha haya ya zamani katika Uyahudi? Sasa, nataka tu kuwa wazi hapa. Paulo anapozungumzia kuhusu mtindo wa maisha aliokuwa akiishi, katika Uyahudi, ambao si sawa na dini ya kisasa tunayojua kama Uyahudi. Paulo alikuwa Myahudi, na alikuwa Myahudi, lakini anapotumia usemi huo, mtindo wake wa zamani wa maisha katika Uyahudi, anazungumzia kuhusu kundi dogo miongoni mwa Wayahudi ambalo lilijitolea kwa shauku kwa usafi wa maisha ya Kiyahudi, usafi wa Israeli.

Anazungumzia kuhusu kundi lililojitolea kuhakikisha kwamba ushawishi wote wa Ugiriki unawekwa huru, wakijaribu kusafisha usafi wa maisha ya Kiyahudi kutokana na aina yoyote ya ushawishi wa kitamaduni wa nje. Kwa hivyo, anazungumzia kweli, sitaki kutumia neno Uyahudi wa kijeshi, lakini Uyahudi wenye shauku na bidii, ambao ungekuwa harakati ndani ya jumuiya hii ya kidini, jumuiya ya Kiyahudi, ambayo ingeweza kupata baraka za Mungu kwa jumuiya hii. Kwa hivyo yeye si Myahudi tu anayeendelea katika Uyahudi.

Anahusika katika aina hii kali, yenye bidii, ya kulazimisha, na ya shauku. Wanaishia kunyakua madaraka na kuendesha ajenda kwa taifa zima. Sasa, kama sehemu ya kundi la aina hiyo, maisha yake yalikuwaje katika kundi la aina hiyo? Hebu tuangalie baadhi ya vipengele vya kile Paulo alichofanya. Je, ni vipengele vipi vya aina hii ya maisha? Umesikia kuhusu aina hii ya maisha ya zamani ambayo nilikuwa nimejijhusisha nayo.

Jinsi nilivyokuwa nikilitesa Kanisa la Mungu kupita kiasi na kujaribu kuliangamiza inavutia sana. Fikiria jinsi Paulo, kama sehemu ya jumuiya hii yenye bidii kwa ajili ya usafi na baraka za Israeli, anavyofikiri kwamba kwa kweli atahakikisha baraka za Mungu kwa ajili ya Israeli na anatambua kwamba kwa kweli anapigana na Mungu na kujaribu kuharibu kazi ya Mungu duniani. Anazungumzia jinsi alivyokuwa akiendelea katika Uyahudi zaidi ya watu wa wakati wake, kwa hivyo ana bidii zaidi kuliko wengine wote, jambo ambalo anaendelea kusema, akiwa na bidii zaidi kwa ajili ya mila za mababu zangu.

Nadhani inavutia kusema kwamba Paulo hasemi kwamba ana shauku kwa Mungu, hana shauku kwa Maandiko, hana shauku kwa utukufu wa Mungu. Amejitolea kwa mila, amejitolea kwa njia zote za maisha, mafundisho, maarifa ambayo kundi lake lingejiambia, tumejitolea kwa hili, ambalo linahakikisha kujitolea kwetu kwa Maandiko, au tumejitolea kwa hili, ambalo kwa kweli ni mfano halisi wa kujitolea

kwetu kwa Mungu. Ni rahisi sana kujitolea hivyo; ni rahisi kwa mtu yeyote ambaye ana bidii kwa Mungu kufikiri kwamba bidii yake kwa Mungu ni bidii kwa Mungu wakati ni bidii kwa labda njia zilizorithiwa ambazo bidii kwa Mungu imeonyeshwa hapo awali.

Vikundi vidogo ndani ya jumuiya za kidini vinahitaji kujiuliza kila wakati kama vimejitolea kwa mila au vimejitolea kwa Mungu. Lakini haya yote, kila kitu ambacho maisha ya Paulo yalikuwa nacho, kimsingi ndivyo ulimwengu wa kibinadamu unavyoonekana. Ni udhibiti, shauku ya udhibiti, shauku ya kuunda uhalisia wa Mungu duniani kwa mifumo ya zamani ya kurithi.

Paulo alikuwa akijaribu kuoanisha jinsi watu wa Mungu wanavyopaswa kuonekana katika matarajio ya kitamaduni yanayokubalika. Kimsingi anajaribu kuiga kazi ya Mungu. Sasa, Paulo hengefikiria kwamba hivyo ndivyo alivyokuwa akifanya, lakini akiangalia nyuma, anaweza kuona kwamba hivyo ndivyo alivyokuwa akifanya.

Lakini athari ya balagha ya haya yote, yaani, Paulo anasonga mbele katika Uyahudi, analitesa Kanisa la Mungu, akijaribu kuliangamiza, akiwa na bidii kwa ajili ya mapokeo ya baba, athari ya balagha ya hii ni kwamba ubora wake katika aina hii ya Uyahudi kwa kweli unapigana na makusudi ya Mungu, jambo ambalo lingemshtua Paulo huyo. Baada ya kuongoka Paulo anaelewa kwamba hili ndilo hasa lengo lake la kufuatilia. Naam, katika kufuatilia maisha hayo huja ufunuo huu wa Mwana wa Mungu ndani ya Paulo, ambayo ni njia ya kuvutia sana ya kuzungumza katika mstari wa 15.

Lakini aliponitenga, hata tangu tumboni mwa mama yangu, na kuniita kwa neema yake, alifurahi kumfunua Mwanawe ndani yangu. Hivi ndivyo ninavyomaanisha ninaposema kwamba mabadiliko haya ni utendaji wa Mungu, ni utendaji wa Paulo wa injili, kwa sababu mabadiliko ya kabla ya kuongoka Paulo hadi baada ya kuongoka Paulo ndiye ufunuo wa Yesu Kristo. Yesu anafunuliwa katika maisha hayo yaliyobadilishwa.

Nilikuwa nimepambana na usemi huu kwa muda mrefu kuhusu Mungu kumfunua Mwanawe ndani ya Paulo. Na nilifikiri nilikuwa nimejiuliza kama usemi huo katika mstari wa 16, ndani yangu, ungeweza kutafsiriwa vyema kama Mungu kumfunua Mwanawe kwangu. Ilionekana tu kuwa na maana zaidi kwangu.

Lakini nilikuja kuona kwamba ufunuo huo kwa kweli ni ufunuo unaotokea ndani ya Paulo. Ninapaswa kusema katika Paulo. Sasa, hii si maana ya ndani ambayo sote tuna Yesu mioyoni mwetu, au Paulo ana Yesu moyoni mwake.

Anachosema ni kwamba mwili wake kimsingi ni eneo ambalo, wakati mmoja, liliwakilisha utukufu wa mila ya mababu wa Paulo. Sasa ni utukufu wa Kristo. Mwili

wake ni eneo, na maisha yake ni eneo ambalo limechukuliwa na Yesu Kristo na sasa ni ufunuo wa Yesu Kristo.

Hebu tuangalie maisha ya Paulo baada ya kuongoka kwake na tuone baadhi ya vipengele anavyotaja ili kuona jinsi ufunuo huu unavyoonekana hasa. Tunapata wito wa Mungu wa Paulo hapa katika mstari wa 15. Mungu aliniita kwa neema yake na alifurahi kumfunua Mwanawe ndani yangu.

Ufunuo huu katika Paulo unahusisha agizo la kuhubiri injili miongoni mwa mataifa. Sasa, huu ni mabadiliko makubwa kwa Paulo. Kumbuka, kusonga kwake ndani ya Uyahudi ni kundi dogo, lililotengwa, lenye shauku, na lenye bidii ndani ya taifa ambalo linajiweka safi na bila mawaa kutokana na aina zote za ushawishi wa kitamaduni wa kigeni na linataka kuwa wakala wa utakaso wa taifa lote, ili kuliweka huru kutokana na ushawishi wote wa kigeni.

Kwa sababu kuna nini nje ya mipaka ya Israeli? Wenye dhambi! Hapo ndipo hukumu ya Mungu ilipo. Sasa kwa kuwa Paulo ameitwa na Mungu, atafunuliwa Yesu mwenyewe katika mwili wake, ambao utakuwa sehemu muhimu ya kuhubiri kwake injili kwa mataifa. Kwa hivyo, fikiria mabadiliko hayo.

Kujitolea kwa ajenda finyu ambayo ilikuwa ni kuwatenga mataifa, sasa tukihubiri injili kwa mataifa. Huo ndio ufunuo wa Yesu Kristo. Fikiria kuhusu matokeo ya hili kwa mahusiano mengi kuvuka mipaka ya kitaifa.

Wakristo wanawaonaje wale wa makabila mengine? Tunawaonaje watu wa mataifa mengine? Tunawaonaje mijadala ya kisasa kuhusu uhamiaji? Wageni, wageni haramu, wageni halali. Wakristo wanawaonaje kuhusu masuala haya yote? Ikiwa ndivyo ilivyo, ufunuo wa Yesu Kristo kwa Paulo unahusisha mabadiliko ya jinsi anavyowaona watu katika ulimwengu wa kimataifa kwa ajili ya Mungu. Hapa kuna athari ambayo mabadiliko na ufunuo huu ulikuwa nao katika maisha ya Paulo.

Tunapoangalia vitenzi halisi vinavyojitokeza katika muktadha huu, wakati hili lilipotokea, wakati Mungu alifurahi kumfunua mwanawe ndani yangu, hivi ndivyo Paulo alivyofanya au hakufanya. Hakushauriana na mwili na damu mara moja. Inavutia sana.

Fikiria athari ya usemi wa hilo. Hakushauriana na mwili na damu mara moja. Paulo hakwenda Yerusalemu mara moja na kuzungumza na viongozi wa Yerusalemu.

Kwa hivyo, anahusisha Yerusalemu na ubinadamu wa ujenzi. Inavutia sana kimazungumzo. Ni ya hila sana.

Paulo pia anasema, Sikupanda kwenda Yerusalemu kwa wale waliokuwa mitume kabla yangu. Kwa hivyo, ningepaswa kuweka ramani hapa juu, lakini ukifikiria kuhusu

mahali Yerusalemu ilipo kijiografia, na yuko huko Damasko, alisubiri miaka mitatu kabla ya kushuka kwenda Yerusalemu. Ukifikiria tu kuhusu harakati za kijiografia na tatizo lililopo huko Galatia, wana ushawishi huu kutoka kwa kanisa la Yerusalemu, ambalo kimsingi linajaribu kupata maisha ya Kikristo ya Galatia yanayozunguka Yerusalemu na kuzingatia nguzo za Uyahudi.

Na Paulo anajaribu kusema Mungu hajafungwa huko Yerusalemu. Injili inahusu mataifa. Mungu anapenda Yerusalemu na Wayahudi na nchi ya Israeli, na anapenda Roma, anapenda Arabia, anapenda Misri.

Mungu yuko kwenye ajenda ya kimataifa katika kazi yake ya ukombozi katika Kristo, na maisha ya Paulo ni mfano halisi wa mabadiliko hayo. Kwa hivyo, anapobadilishwa, na sehemu ya Yesu inapofunuliwa katika Paulo, hakuna uharaka wa kwenda Yerusalemu kwa sababu hiyo sio kitovu cha kazi mpya ya Mungu. Lakini badala yake, anakaa huko, anaenda zake Arabia, na anarudi tena Damasko.

Nadhani kwamba kwa Kiarabu, Paulo anamaanisha tu Siria. Haendi jangwani, lakini nadhani kwamba Paulo anatumia neno Arabia kwa sababu anajua kwamba litakuwa la uchochezi zaidi kwa hadhira, kwa hadhira ya Kikristo ya Kiyahudi huko Galatia. Tena, kazi ya kijiografia ya injili haielekei Yerusalemu.

Inaelekea kila upande tofauti. Ilhali hapo awali, maisha ya Paulo yalikuwa yameelekezwa kikamilifu Yerusalemu na utakaso wa Uyahudi, sasa inaelekea pande hizi zote tofauti. Paulo anataja kwamba, wakati mmoja, alienda Yerusalemu.

Hiyo ilikuwa miaka mitatu baada ya kuongoka kwake mstari wa 18. Kisha, miaka mitatu baadaye, nilipanda kwenda Yerusalemu ili kumjua Kefa, na nikakaa naye kwa siku 15. Nilikuwa huko kwa majuma matatu tu.

Samahani, nilikuwa huko kwa wiki mbili tu. Ndipo tu, baada ya miaka mitatu, alipoenda katikati ya Yerusalemu. Mstari wa 19 na 20, inavutia, Paulo anasema, lakini sikuwaona mitume wengine isipokuwa Yakobo, ndugu yake Bwana.

Sasa, katika ninachowaandikia, nawahakikishia mbele za Mungu kwamba sisemi uongo. Inaonekana kwamba mistari ya 19 na 20 imo humo kwa sababu hawa wanaochochea, walimu wa wamishonari, chochote unachotaka kuwaita, walimu huko Galatia ambao wanatoka Yerusalemu wanaweza kusema kitu kama, unajua, injili ya Paulo imetengenezwa tu kutoka mahali popote. Hana ruhusa na uongozi wa Yerusalemu kwa sababu tulipokuwa huko, hatukumwona kamwe.

Hakika kama angepewa kazi, tungemwona huko. Kwa hivyo, Paulo anaweza kusema, labda anahitaji kusema, unajua, nilikuwa huko kwa wiki mbili tu na sikuwa nikizunguka-zunguka, kwa namna fulani, unajua, kwenye aina ya onyesho la mahusiano ya umma. Naam, Paulo anaendelea kusimulia utendaji wake hapa katika

mstari wa 21, anaposema, Kisha nikaenda katika maeneo ya Siria na Kilikia, tena, nikienda katika mwelekeo tofauti na katika mwelekeo tofauti kuliko kuwa na mwelekeo wa maisha kuzunguka Yerusalemu.

Hata hivyo, faida ni nini? Faida halisi ya kile kinachotokea kutokana na maisha ya Paulo ni nini? Ingawa bado hakujulikana kwa macho kwa makanisa ya Yudea, yaliyokuwa katika Kristo, lakini ni wao tu waliosikia. Yeye aliyetutesa hapo awali sasa anahubiri imani ambayo hapo awali alijaribu kuiharibu, nao walikuwa wakimtukuza Mungu kwa ajili yangu. Kimsingi, huko Yudea, maisha ya Paulo yaliyobadilishwa na utume wake mpya wa kuhubiri injili miongoni mwa mataifa yamesababisha makanisa huko Yudea kumtukuza Mungu. Kwa hivyo tena, kile Paulo anachofanya hapa katika mistari ya 11 hadi 24 ya sura ya 1 ni mara mbili.

Anawarudisha walimu huko Galatia nyuma. Anatoa maelezo ya kile ambacho amekuwa akifanya. Anajaribu kidogo kujitetea katika kuelezea uhusiano wake na kanisa la Yerusalemu.

Lakini zaidi ya hayo, ni simulizi la kitheolojia kutoka kwa mtazamo wa injili wa jinsi maisha yanavyoonekana ambayo yamechukuliwa na Yesu mwenyewe. Kujitolea kwa urithi wa kihistoria wa mababu, ukifikiri kwamba kujitolea huko pia ni kujitolea kwa Mungu, sasa kunabadilishwa kuwa kujitolea kwa kweli kwa injili, sio hata kujitolea kwa injili, lakini kuchukuliwa tu na injili, na kusababisha huduma ya kimataifa. Kwa hivyo, umakini finyu, kulazimisha, kupigana na Mungu, huduma ya kimataifa ya Wayahudi-Wasio Wayahudi inayosababisha utukufu wa Mungu.

Na tumaini la Paulo hapa, kama vile katika barua zake nyingi ambapo anatoa maelezo ya kibinafsi, ni kwamba hadhira yake itaanza kufikiria, sawa, tunaona mabadiliko ya Paulo, tunaona kile injili imefanya katika maisha yake, na hiyo ni mfano wa jinsi injili inavyohitaji kuwa na athari katika maisha yetu, katika maisha yetu ya kijamii. Na kile Paulo anataka kuona kikitokea kwa Wagalatia ni kwamba wanakuwa jumuiya ya Wakristo wasio Wayahudi ambao hawana maisha yanayozingatia Uyahudi kama walimu wanavyotaka wawe nayo, lakini kwamba wana maisha yanayozingatia Yesu, ambayo yanahusiana na Yerusalemu, lakini hayaelekezwi na Yerusalemu. Kwa hivyo, tukifikiria jinsi injili inavyobadilisha maisha, tunaweza tu kupata masomo machache hapa.

Maisha hayaelekezwi na ulimwengu wa kale na njia za kale. Paulo alikuwa amepokea urithi, lakini maisha yake hayakuwa yameelekezwa katika njia hizo. Zaidi ya hayo, maisha ya jumuiya na maisha katika Kristo huishi kwa kuitikia ufunuo kutoka kwa Mungu, si kwa kuitikia hekima ya mwanadamu.

Haelekezwi na hekima ya kibinadamu. Na, bila shaka, maisha kama haya husababisha utukufu wa Mungu kwa upande wa Kanisa linalosikia kuhusu aina hii ya mabadiliko. Tukisimama tu, na hivi ndivyo ningefanya kwa kawaida na madarasa ya

Wagalatia, lakini tukisimama tu hapa na kufikiria maswali kadhaa, hasa kwa sababu haya yanajitokeza katika historia ya utafiti wa Paulo, maandiko kama Wagalatia na maandiko mengine machache katika Agano Jipya yamekuwa muhimu, kwa kusikitisha, katika kupinga Uyahudi kunakoendelea kukua katika Kanisa na miongoni mwa Wakristo katika kipindi cha miaka 2,000 iliyopita.

Hata hivyo, je, Paulo anapinga Wayahudi? Je, tunaweza kusema kwamba Wagalatia, hasa baadhi ya kauli ambazo Paulo anatoa hata katika sura ya 1, ni kauli zinazopinga Wayahudi? Je, zinatoa hisia zinazopinga Wayahudi? Lazima niseme, sidhani hivyo. Sidhani kama kuna sababu zozote za kusema kwamba Paulo anapinga Wayahudi hapa kwa sababu kadhaa. Kwanza kabisa, Paulo hazungumzii kuhusu mtindo wa maisha wa zamani katika dini ya Kiyahudi.

Kumbuka, Uyahudi hutumika sana kama vile unavyotumika katika fasihi ya Wamakabayo kuzungumzia kundi dogo la Wayahudi ambao wamejitolea kwa shauku kubwa kwa utakaso wa maisha ya Kiyahudi. Sitaki hata kusema Uyahudi kwa ujumla kwa sababu haufikiriwi kama dini, lakini wamejitolea kwa shauku kubwa kwa upya na utakaso wa mtindo wa maisha ya Kiyahudi. Paulo anasaliti upendo uliovunjika moyo kwa jamaa zake kulingana na mwili, kama anavyosema katika Warumi 9. Anaona kwamba shauku hiyo ya zamani kwa ajili ya utakaso wa watu wake imepotoshwa, na ndivyo anavyoacha.

Hakuna usemi wa kupinga Wayahudi hapa. Zaidi ya hayo, anataka kusema kwamba maisha yake hayaelekezwi tena na kutawaliwa na Yerusalemu. Haichukui mwelekeo wake wa kijiografia kutoka Yerusalemu.

Hata hivyo, anaenda huko. Anataka kuwa na uhusiano mzuri na viongozi wa Yerusalemu. Kwa hivyo, kusema tu, tunapopitia Wagalatia, tunaweza kurudia swali hilo tena.

Hakuna kitu kinachopinga Wayahudi kuhusu andiko hili hadi sasa. Sawa, hebu tuendeleo na tufikirie kidogo kuhusu kinachoendelea katika Wagalatia 2, 1 hadi 10. Kwa kweli, kabla sijafanya hivyo, acha nirudi nyuma kidogo hapa na kuliweka katika mfumo wa kiyama.

Tukifikiria kuhusu mfumo niliokuwa nimeutumia kwenye slaidi katika hotuba yetu iliyopita, nilikuwa na hali kama hii ambapo tunaishi katika kipindi cha karne nyingi hapa. Nilisema kwamba huu ndio wakati mwovu wa sasa. Nitajaribu kuandika ili muweze kuona ninachoandika hapa.

Tunaweza kusema kwamba hii ni ubinadamu wa zamani, ambayo ndiyo lugha ambayo Paulo anatumia kwingineko. Hii ndiyo tuliyokombolewa kutoka kwa msalaba. Kanisa limekombolewa kutoka katika ulimwengu huu wa ulimwengu kwa

msalaba, na msalaba ndiyo njia ambayo Mungu aliumba ulimwengu huu mpya, uumbaji mpya wa mfumo wa kuwepo wa ulimwengu.

Msalaba unapochukua maisha yetu, msalaba ndio njia ambayo tunaletwa katika ulimwengu huu mpya wa kuwepo. Lengo la Paulo katika barua zake nyingi anapozungumzia aina hii ya mabadiliko, na atazungumzia hili katika Wagalatia yote, lengo la Paulo ni kuzifanya jamii zake ziwe na maisha yao yakizingatia kikamilifu utambulisho wao kama wakazi wa uumbaji mpya na sio maisha yao yakizingatia uhusiano wao unaoendelea na enzi hii mbaya. Paulo anatambua kwamba makanisa huishi katika aina hii ya kipande cha maisha ambapo tunaishi katika mwingiliano wa enzi.

Nadhani Paulo angependa kuona hapa ni maisha yake ndani ya kundi dogo analoliita Uyahudi. Kwa maoni yangu, alihusika katika mtindo wa maisha ulioelekezwa kikamilifu na enzi hii mbaya. Sasa, nadhani hii pia ni njia nyingine ambayo tunaweza kusema kwamba usemi wa Paulo si wa kupinga Uyahudi.

Anapenda na anashukuru kwa urithi wake wa Kiyahudi, lakini uanachama wake katika kundi hilo dogo anauona kama aina ya mtindo wa maisha ambao ulikuwa ukifanya kazi kinyume na makusudi ya Mungu. Haikuwa lazima iwe tatizo la kimafundisho, lakini ilikuwa tatizo la mwelekeo wa maisha kwa sababu huu ulikuwa mtindo wa maisha wa kulazimisha. Ulikuwa wa kunyakua madaraka.

Ilikuwa ni kutafuta madaraka. Ilimfanya awe kinyume na watu wengine. Inashangaza kwamba anazungumzia jinsi alivyokuwa akisonga mbele zaidi ya watu wengi wa rika lake kwa sababu alijiweka katika ushindani na watu wengine.

Maisha katika ulimwengu huu yanazalisha mienendo ya uharibifu, mienendo ya nguvu, na mienendo ya ushindani wa uharibifu. Ilimfanya Paulo kujenga utambulisho ambapo alijiona kuwa bora kuliko watu wengine. Watu wengine walihitaji kuwa waigaji wake na mafanikio yake au chochote kile.

Hayo yote yanaondolewa Paulo anaposulubiwa pamoja na Kristo na kuletwa katika enzi hii ya uumbaji mpya ambapo sasa anachukua mtindo wa upendo kwa wengine, huduma, unyenyekevu, akiishi katika kifo cha Kristo. Kwa kweli, swali lake kubwa sasa ni jinsi gani maisha kama Paulo yanaweza kuonekana kama msalaba. Paulo anapoishi maisha ya ugawaji wa mamlaka, kujisalimisha kwa mamlaka, kuwahudumia wengine, kuwapenda wengine, na kukaa msalabani, anapoishi aina hiyo ya maisha yenye umbo la msalaba, aina hiyo ya maisha inazalisha nguvu zaidi ya ufufuo. Aina hiyo ya maisha inazalisha baraka ya uwepo wa Mungu.

Paulo anataka jumuiya zake zijue wakati mnapochukua maisha yaliyoubwa na msalaba na mnaishi katika utambulisho wenu ulioubwa na msalaba; mnafurahia nguvu zaidi ya ufufuo katika jumuiya zenu ambayo huleta upya, urejesho, ukombozi,

umoja, furaha ya pamoja, na utukufu wa Mungu. Kwa kusema tu, kwa njia ya umiliki hapa, hasa miongoni mwa makanisa, nadhani tunahitaji kuwa waangalifu sana kama Wakristo ili kushikilia kwa uhuru vipengele vya kitaasisi vinavyoingia katika maisha ya Kikristo. Uaminifu wa madhehebu, uaminifu wa urithi wa mafundisho, kanisa langu, taasisi yangu, seminari yangu, aina yangu ya mwelekeo wa kitheolojia.

Ni rahisi sana kwangu kuwa na uaminifu na kukuza shauku kwa kundi dogo ndani ya kanisa kubwa la Kikristo na kisha kujenga utambulisho wangu kulingana na uaminifu wangu kwa kundi hilo dogo. Nadhani kwamba shauku yangu kwa dhehebu langu inaonyesha upendo wangu kwa Mungu na kwamba kwa namna fulani itaalika baraka zaidi za Mungu. Tambua kwamba taasisi zinaweza kuwa kwa ajili ya baraka na furaha yetu, lakini taasisi zinaweza pia kuwa mawakala wa mienendo ya enzi hii mbaya ikiwa hatuzizingatii ipasavyo.

Tunapaswa kuhakikisha kwamba utambulisho wetu umeumbwa kikweli na msalaba ili nikiona watu wa madhehebu mengine, niwaoneje? Ndugu katika Kristo, dada, ndugu katika Kristo, washirika wa huduma, majirani ambao naweza kutafuta kuwabariki na kubarikiwa nao. Hizo ni njia tofauti za kuzingatia taasisi au labda uaminifu wangu wa dhehebu au labda jinsi ninavyojiona kitheolojia miongoni mwa watu wengine ambao wanaweza kutofautiana nami. Fikiria kuhusu misimamo hii tofauti, jinsi Paulo anavyoonyesha mkao wa uharibifu kwa wengine, na jinsi mkao kwa wengine unavyoweza kuwa na matunda zaidi.

Kwa hivyo, hebu tuendeleo kuzungumzia Wagalatia 2, mstari wa 1 hadi 10. Na hapa, Paulo atazungumzia jinsi injili yake na agizo lake la kitume lisivyotoka kwa mwanadamu bali kutoka kwa Mungu. Na hili hasa linahusiana na uhusiano wake na uongozi wa Yerusalemu.

Kwanza kabisa, hebu tuzungumzie kidogo kuhusu Barnaba na Paulo na jinsi walivyompeleka Tito Yerusalemu kama jaribio la injili yao. Paulo anasimulia tena, yuko katikati ya kusimulia simulizi hili la mabadiliko. Anasema kwamba hakwenda Yerusalemu tena isipokuwa baada ya muda wa miaka 14.

Alienda pamoja na Barnaba, akamchukua Tito pamoja nao. Tena, hii inavutia kwa sababu Paulo anasema, Nilipanda huko tu kwa sababu ya ufunuo katika mstari wa 2. Ilikuwa kwa sababu ya ufunuo ndipo nilipanda. Kwa hivyo tena, Paulo anaelezea simulizi lake jipya la maisha kama jibu la kudumu kwa kusikia kutoka kwa Mungu.

Kwa hivyo, ikiwa una pingamizi kwa injili ya Paulo au ikiwa ziko Galatia, hiyo ni ufunuo kutoka kwa tatizo la Mungu, si la kitume la Paulo, unajua, Paulo ni suala la mtume. Kwa hivyo, anaenda Yerusalemu kujibu ufunuo, na anaenda huko kuwapa injili yake viongozi wa Yerusalemu. Sasa, huyu si Paulo kuwapa injili yake uongozi wa Yerusalemu ili kupata idhini yao kwa kile anachohubiri.

Kama alivyozungumzia kwingineko, anajua kwamba agizo lake la kitume na injili inahubiriwa ni ufunuo kutoka kwa Mungu. Hilo si suala. Hakupata injili yake kutoka kwa wanadamu.

Aliipata kutoka kwa Mungu. Hata hivyo, Paulo anataja kwamba aliiwasilisha kwao kwa hofu kwamba ningeweza kukimbia au nilikimbia bure. Hii haimaanishi kwamba nilihubiri injili vibaya kabisa.

Anachotaka kufanya ni kuhakikisha kwamba mahubiri yake ya kitume yatasababisha umoja wa kanisa la Kiyahudi na kanisa lisilo la Kiyahudi. Alisema kwamba yatasababisha mwili mmoja wa Kristo, na hataki kuona huduma yake ya injili ikisababisha mgawanyiko wa kanisa la Kikristo. Kwa hivyo, angekuwa akikimbia bure kama kungekuwa na aina hii ya mpasuko unaoendelea kati ya huduma yake na huduma ya viongozi wa Yerusalemu.

Paulo anataja katika mistari ya 3-5 kwamba kulikuwa na shinikizo la kutahiriwa kwa Tito. Kwa hivyo, walimleta Tito pamoja nao Yerusalemu kama aina ya kesi ya majaribio. Yeye ni Mmataifa, kwa hivyo uongozi wa Yerusalemu utamchukuliaje Mmataifa huyu ? Naam, nguzo za Yerusalemu hazikumlazimisha.

Hapa anafikiria kwa upande wa Petro na Yakobo na Yohana, viongozi wengine wa kanisa la Yerusalemu. Hawakutoa shinikizo lolote la kutahiriwa kwa Tito. Kwa hivyo, Paulo na uongozi wa Yerusalemu wanakubaliana kabisa.

Hata hivyo, shinikizo fulani lilisababishwa na baadhi ya ndugu wa uongo. Ni akina nani hawa ndugu wa uongo wanaowashinikiza Paulo na Barnaba wamtahiri Tito? Naam, hawa wana uwezekano mkubwa wa kuwa Wayahudi ambao ni Wakristo, ambao wanatoka katika kundi moja na wale waliokwenda Antiokia hapo awali na kusababisha matatizo katika baraza la Yerusalemu. Hawa labda wanatoka katika kundi moja la wamishonari ambao wamekwenda huko Galatia na wanasababisha matatizo yote huko Galatia.

Paulo anawaita ndugu wa uongo, jambo ambalo ni kubwa sana kwa Paulo kuwaita hivi. Je, hilo ni matokeo ya Paulo kuwa mkali sana kutokana na jinsi anavyosumbuliwa na hali hii? Sina uhakika kama ninataka kuzungumzia hilo. Hilo ni shutuma nzito tu, jambo zito sana kwa Paulo kusema kuhusu watu waliofikiri tofauti na yeye kuhusu hili.

Lakini Paulo anataja ukweli wa injili hapo katika mstari wa 14. Inavutia sana anaposema, Lakini nilipoona kwamba hawakuwa wanyoofu kuhusu ukweli wa injili, ukweli wa injili, hiyo ilisababisha mgongano wake na Petro, ambaye anamwita Kefa hapa, katika mstari wa 14. Ukweli wa injili.

Ninachotaka kueleza hapa ni jinsi ukweli wa injili unavyotajwa haswa katika muktadha ambapo Paulo anazungumzia kuhusu kuungana kwa Myahudi na Mataifa katika familia moja katika Kristo. Kwa hivyo, ukweli wa injili unahusiana haswa na Mungu kujenga watu mmoja wa makabila mengi, wa mataifa mengi katika Kristo. Tena, tukirudi kwenye umuhimu wa kisasa, kanisa la Kikristo haliwezi kuwa katika hali ambapo wanazingatia jinsi injili inavyoweza kuwa na umuhimu kwa utofauti wa kikabila, masuala ya uhamiaji, masuala ya utofauti wa rangi, mivutano ya rangi, ubaguzi wa rangi.

Kanisa la Kikristo haliwezi kuwa katika hali ambapo tunafikiria tu kuhusu hili. Kanisa la Kikristo linapaswa kuwa katika hali ambapo tunaona ukweli wa injili kama unaohusiana na masuala hayo yote. Kwa sababu hivi ndivyo Paulo alivyoona.

Tusipoelewa kwamba Mungu anawajenga watu hawa wa mataifa mengi na tunawapa kipaumbele kundi moja kuliko kundi lingine, Paulo anaona hilo kama suala linalohusiana na ukweli wa injili. Baada ya kuona hili, Paulo anamkabili Petro na kusema, Samahani, nimepoteza nafasi yangu hapa. Tukirudi kwenye mstari wa 5, Paulo anasema kwamba hawa ndugu wa uongo, Barnaba na Paulo, hawakuwatii hata kwa saa moja ili ukweli wa injili ubaki nanyi.

Hilo ndilo nililokuwa nikimaanisha. Anapotaja katika mstari wa 5 ukweli wa injili, hilo linarudiwa tena hapo katika mstari wa 14, ukweli wa injili. Hawakukubali hata kwa saa moja ili ukweli wa injili ubaki nanyi.

Kwa hivyo, Paulo anaunganisha mzozo huo huko Yerusalemu na hali ya Galatia. Kama Paulo na Barnaba wangekubali hali hiyo na Tito huko Yerusalemu, hiyo ingekuwa ishara kwamba duniani kote hivi ndivyo injili ilivyo. Lazima uwe Myahudi na lazima utahiriwe.

Katika sheria ya Baba Musa, huwezi kubaki katika hali yoyote uliyo nayo. Lazima uwe Myahudi ili uokolewe. Paulo anaona hilo kama suala la ukweli wa injili linalohusiana na utofautishaji wa kikabila.

Kwa hivyo, wanakataa kutahiriwa kwa Tito, jambo ambalo linavutia kwa sababu katika muktadha mwingine, Paulo anamtahiri Timotheo. Kwa hivyo, kuna nini hapo? Hili liko katika Matendo 16, mstari wa 1 hadi 3, ambapo Paulo anamleta Timotheo kama mshirika katika huduma yake lakini baada tu ya kumtahiri. Kwa nini Timotheo ametahiriwa, lakini Tito hajatahiriwa? Naam, inaonekana kwangu kwamba Paulo anamtahiri Timotheo kwa sababu yeye ni Myahudi, na hilo lingekuwa kosa Paulo anapomleta Timotheo kwenye misheni.

Watu watakasirika na kutotahiriwa kwa Timotheo. Na hilo ni suala la huduma. Hilo ni kuwa mwaminifu na mwenye heshima kabisa; ni suala la aina fulani.

Lakini anakataa kumtahiri Tito kwa sababu ikiwa Tito atahiriwa, hilo ni kosa la msalaba kama suala. Itakuwa kosa kwamba Mungu anawajumuisha wengine kulingana na imani katika Kristo pekee bila kutaja sheria ya Musa. Hilo litakuwa kosa kwa Wayahudi Wakristo, na hilo ndilo kosa la injili.

Kuingizwa, kuingizwa kwa watu walio tofauti na mimi, watu ambao kihistoria nimewaona kama wenye dhambi. Kwa hivyo ndiyo maana Timotheo ametahiriwa. Hilo ni suala la hekima ya huduma.

Tito hajatahiriwa kwa sababu hilo ni kosa la aina ya injili. Kwa hivyo, tukiendelea na mstari wa 6 hadi 10 wa sura ya 2, Paulo sasa anataja jinsi viongozi wa Yerusalemu walivyomthibitisha Paulo. Inavutia.

Paulo anatumia lugha ya kejeli kidogo hapa anapowaita nguzo. Lakini wale waliokuwa na sifa kubwa, wale waliokuwa na sifa katika mstari wa 6, hawakunisaidia chochote. Anaendelea katika mstari wa 9, akisema kwamba walikuwa wale watu waliosifiwa kuwa nguzo.

Kwa nini anaonekana kuzungumza kuhusu uongozi wa Yerusalemu kwa njia hii ya kejeli? Je, Paulo anasaliti uadui kwa Petro, Yakobo, Yohana, na wengine wa uongozi wa Yerusalemu? Kwa maoni yangu, sidhani hivyo. Nadhani Paulo anataka kufanya ni kuwachunguza Wagalatia kidogo kwa sababu anaelewa ni tabia yao ya kuabudu mashujaa. Watu hawa wakubwa, wa kuvutia sana, na waliunganishwa vizuri wametoka katika kanisa la Yerusalemu, wakichukua sifa, na Wagalatia wanakubali hili.

Na hii inahusiana na dhana zote zinazohusiana na taswira. Kwa hivyo, ikiwa ninaonekana kuwa mtu wa maana, ikiwa ninaonekana kuwa na uhusiano mzuri, labda nitakuwa tayari zaidi kusikilizwa kuliko mtu ambaye si mtu wa maana. Paulo anawachunguza kidogo kwa hili, hawa watu mashuhuri, walimu hawa kutoka miongoni mwa nguzo za Yerusalemu.

Kwa upande mwingine, Paulo anapozungumza na Wagalatia, anasisitiza injili yenyewe kila mara. Anajifanya kuwa suala dogo zaidi na zaidi, jambo ambalo linavutia kwa sababu hiyo ni njia ya huduma inayotegemea uhalisia wa uumbaji mpya, inayotegemea kufanya huduma kutoka mkao wa msalaba. Jambo la kufikiria.

Kwa maoni yangu, tunaona mifano mingi katika ulimwengu wetu wa mifumo ya huduma ambayo imeumbwa na njia mbovu za kufikiri na misimamo mbovu. Inatoka katika enzi ya sasa ya uovu ambapo huwa tunawaheshimu watu zaidi kulingana na sifa zao, kulingana na haiba yao binafsi, kulingana na mafanikio yao yote. Sio njia ya Paulo ya kufikiria kuhusu huduma.

Kwa vyovyote vile, Paulo hawafuati viongozi wa Yerusalemu, lakini anawachunguza kidogo Wagalatia, ambao labda wamejitolea kujipatia sifa badala ya ukweli wa injili. Lakini Paulo anasema kwamba nguzo hizi za Yerusalemu hazikuniongezea chochote. Kulikuwa na uthibitisho.

Hawakunisaidia chochote, lakini kinyume chake, kwa kuwa nilikuwa nimekabidhiwa ukweli wa injili kwa wasiotahiriwa, kama vile Petro alivyokabidhiwa kwa waliotahiriwa, na kwa kutambua neema niliyopewa, walinipa mkono wa kuume wa ushirika. Kwa hivyo, kuna uthibitisho unaotegemea utambuzi wa kazi ya Mungu, ambayo ni ya kuvutia kidogo. Ninajaribu kuona katika mstari wa 9, kutambua.

Utambuzi, au niseme kuona, mara nyingi ni neno la kudokeza kuhusu mwisho wa dunia. Kwa hivyo, watu wanaohusika katika mwisho wa dunia ni waonaji. Wana hekima.

Wana ufahamu. Kwa kawaida, vitenzi vya maarifa au kuona au kusikia vinahusiana na hali za mwisho wa dunia. Katika hali hii, ufunuo wa Mungu katika Paulo, wa mwana wa Mungu, unatambuliwa na kuonekana na kuthibitishwa na uongozi wa Yerusalemu.

Kwa hivyo, hii ni hoja nyingine ambayo Paulo anawapa Wagalatia. Wao ndio wanaothibitisha uaminifu wake kwa sababu wanatambua wito wa Mungu katika maisha yake na Mungu anampa utume. Inashangaza jinsi Paulo anavyofunga sehemu hii na kisha kuendelea; kabla hatujaingia katika inayofuata, walimwomba Paulo kipaumbele kimoja.

Paulo anasema hiki ndicho kipaumbele ambacho pia alikuwa na hamu ya kukiweka kama kipaumbele namba moja. Kitu pekee ambacho uongozi wa Yerusalemu uliongeza ni kwamba walituomba tuwakumbuke maskini. Kitu ambacho pia nilikuwa na hamu ya kufanya kilikuwa cha kuvutia sana.

Ukifikiria jinsi vipengele viwili vya kanisa la kwanza, utume miongoni mwa Mataifa na utume huko miongoni mwa waliotahiriwa huko Yerusalemu, kulikuwa na mvutano huo, lakini vinashikiliwa pamoja. Na jambo moja ambalo mabawa haya mawili yanakubaliana ni kipaumbele cha maskini. Tena, fikiria jinsi ilivyo kwamba katika seti yetu pana ya mijadala katika ulimwengu wetu, iliyozingatia uchumi, iliyozingatia ukuaji, iliyozingatia mishahara, n.k.

Ni kishawishi cha kutaka kusema, je, Maandiko yanaweza kuwa na umuhimu gani katika siasa? Kwa watu wa Mungu, maskini ni kipaumbele kikubwa. Richard Hayes anasema kwamba kuna uwezekano mkubwa Paulo anakumbuka Kumbukumbu la Torati 15, mstari wa 7 hadi 11. Kumbuka kwamba Paulo ana akili inayofanana na Maandiko.

Akifikiria chochote, anarudi nyuma na mbele katika Maandiko, akifikiria kuhusu maandiko ambayo yanaweza kueleweka. Kwa hivyo, kuna uwezekano mkubwa, Hayes hajaelewa hapa. Hivi ndivyo Kumbukumbu la Torati 15:7 hadi 11 linavyosema.

Ikiwa kuna mtu maskini pamoja nawe, mmoja wa ndugu zako, katika miji yako yoyote, katika nchi yako ambayo Bwana Mungu wako amekupa, usifanye moyo wako kuwa mgumu wala usimfumbie mkono wako ndugu yako maskini. Lakini mfumbulie mkono wako kwa ukarimu, na umkopeshe kwa ukarimu vya kutosha kwa mahitaji yake na chochote atakachopungukiwa nacho. Jihadhari, usiwe na wazo baya moyoni mwako, ukisema, Mwaka wa saba, mwaka wa msamaha, umekaribia; na jicho lako lina chuki dhidi ya ndugu yako maskini, wala usimpe chochote.

Ndipo atakapomlilia Bwana dhidi yako, nayo itakuwa dhambi kwako. Utampatia kwa ukarimu, wala moyo wako usihuzunike utakapompa, kwa sababu kwa ajili ya jambo hili Bwana, Mungu wako, atakubariki katika kazi yako yote na katika shughuli zako zote. Kwa maana maskini hawatakoma kuwapo katika nchi.

Kwa hivyo, nakuamuru, nikisema, Utamfungulia ndugu yako mkono wako kwa uhuru, kwa maskini wako na maskini wako katika nchi yako. Baadhi ya watu wanafikiri kwamba hii ni marejeleo ya mkusanyiko, ambao ulikuwa sehemu ya misheni inayoendelea ya Paulo kuhakikisha kwamba maskini huko Yerusalemu wanatunzwa vya kutosha. Lakini inaweza pia kuwa na uhusiano na, na nadhani kuna uwezekano mkubwa, kuhusiana na mwelekeo wa jumla wa huduma, kwamba popote kanisa la Kikristo linapoanzishwa, popote pale palipo na jumuiya za Kikristo, Paulo anataka waelewe kwamba kuna kipaumbele hiki cha kuwatunza maskini.

Tena, njia nyingine ambayo maisha ya ufufuo yanayopatikana na jumuiya za watu wa Mungu yanahusiana na njia kamili za kuishi. Sio kwamba hizi ni tabia na desturi ambazo tunapaswa kufanya kwa sababu Mungu ametutendea mengi. Ni zaidi kwamba tunafurahia uwepo wa Mungu akikaa kikamilifu katika jumuiya zetu kwa sababu sisi ni sehemu muhimu ya uumbaji mpya.

Njia moja ya kimkakati ya kufurahia hilo kikamilifu ni kupitia vitendo vya ukarimu na ukarimu kwa wale wasio na kitu na ambao wametengwa na jamii. Kwa hivyo, tukiendelea na hoja ya Paulo hadi sasa hadi Wagalatia 2:10, Paulo hatoi tu utetezi kwa huduma yake ya kitume, lakini anaonyesha maisha yake mwenyewe kama taswira ya nguvu inayobadilisha ya injili ya Yesu Kristo.

Huyu ni Dkt. Tim Gambas katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Wagalatia. Hii ni kipindi cha 3 kuhusu Wagalatia 1:11-2:10.